

CONVERGENCIA DEMOCRATICA DE CATALUNYA

Convergència Democràtica de Catalunya és un partit polític molt jove — nasqué pròpiament com un partit a finals de l'any 1974 — i que té moltes de les característiques pròpies d'aquesta circumstància; però també cal dir que és un partit de llarga història: una història mantinguda i enfortida durant els llargs quaranta anys d'opressió, quan una gran majoria dels actuals membres del partit, des dels llocs més diversos i en circumstàncies per tots massa conegudes, intentaven posar les bases per la construcció de la infraestructura de la Catalunya del demà, «fent país» en totes i cada una de les seves activitats.

Evidentment, no tothom que treballava pel país perany avui a Convergència Democràtica, però sí que podem dir que el partit s'ha nodrit, bàsicament d'una part molt important d'aquesta gent; gent de treball constant, de lluita abnegada, de catalanitat insubornable. I aquella activitat, batejada d'aquesta manera una mica genèrica de «fer país», s'escampa per tot Catalunya organitzant-se sota noms diversos polaritzats sempre a l'entorn d'un sol eix: sensibilitzar els catalans a l'entorn del seu fet nacional. Es per això que la implantació comarcal del partit no és, realment, cosa d'ara; és una implantació doble, però profunda: la dels militants actius — escampats per tota la nostra terra — i la de tots aquells que s'hi senten fortament vinculats i sensibilitzats pels llaços indestroctibles d'un nacionalisme constructiu.

La implantació real d'un partit no depèn d'unes xifres, sinó del resultat d'unes eleccions lliures i democràtiques. Actualment, la representativitat o la incidència del partit que sigui, és una capsula tancada; i això ho saben tots els partits responsables. Però l'esperit que mou Convergència Democràtica de Catalunya s'identifica plenament amb el que ha fet possible el ressorgiment actual de Catalunya.

LA FUNCIÓ DE LES COMARQUES

La comarca sempre ha estat per Convergència Democràtica de Catalunya un element fonamental per la vertebració econòmica i política del

país. Quasi es podria dir que el partit s'ha vertebrat a través de les comarques. El protagonisme d'uns determinats líders pot haver fet pensar en un cert centralisme barceloní, quan en realitat el pes de les comarques es decidí en la direcció del partit. La seva estructura i el seu programa es defineixen, reafirmen i amotllen segons les circumstàncies de cada moment a través del seu Congrés anual, on hi pesa fortament el seu Consell Territorial i el de les Assemblees locals. Com a partit amb voluntat de govern que és, el caracteritza el seu realisme i pragmatisme, irrenunciables en els seus punts fonamentals, els quals podríem resumir en:

- El Ple reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya.
- L'assoliment d'uns òrgans propis de govern i legislació (es pren com a punt de referència el restabliment de les institucions establertes per l'Estatut del 32: Generalitat, Parlament de Catalunya, Tribunal de Cassació).
- La democràcia sense exclusions.
- Una política social i econòmica avançada (la democràcia política seria una frustració sense la democràcia econòmica i social).

DEMÒCRATA I NACIONALISTA

Partit democrata i nacionalista, no és estrany que assumís i defensés des d'un principi els quatre punts fonamentals de l'Assemblea de Catalunya i

que els principals dels seus líders hi estiguessin estretament vinculats. Convergència Democràtica de Catalunya. Hi creu com a òrgan de sensibilització i mobilització de masses; no pas tant — ara i avui — com un òrganisme de protagonisme polític propiament dit a nivell de pacte o negociació. Els homes de Convergència han intervingut molt activament en la vida de l'Assemblea i continuen creient i lluitant en ella juntament amb tots aquells que defensen els seus quatre punts fonamentals. Ho és una prova ben palesa el protagonisme del partit en la Diada Nacional del dia 11 de setembre d'enguany.

LA POLITICA UNITÀRIA

El moment difícil que passen els organismes unitaris — donada la dinàmica pròpia dels partits — no fa créixer el seu paper, sinó que potser obliga a cenyir-ne els límits de cara a una potenciació i eficàcia de la seva tasca. La formació del Consell de Forces Polítiques de Catalunya va ser l'inici d'aquest nou camí que ara està arribant a un altre sostre definidor. Però Convergència Democràtica de Catalunya defensa l'eficàcia dels dos organismes i considera aquestes crisis com un producte normal del creixement i vitalització de la vida política del país.

La política unitària porta unes servituds, unes renunciacions propis a favor de la unitat. Això és fonamental per la